

РЕШЕНИЕ

№ 7095

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова

Луиза Христова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10315** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на М. М. М. срещу Решение от 27.07.2020 г. по НАХД № 7070/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 106-и състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 20-4332-007429 от 14.05.2020г., издадено от Началник група при отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на касатора са наложени следните административни наказания „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 6 /шест/ месеца на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 във връзка с чл. 140, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Касаторът оспорва решението, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. По делото не били разпитани свидетелите – очевидци на деянието, които са осъществили проверка на водача на МПС. Моли съдебният акт и потвърденото с него НП да бъдат отменени, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

Ответникът – СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде

отхвърлена като неоснователна, съответно – постановеното съдебно решение оставено в сила като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: с постановление от 04.03.2020 г. на прокурор при СРП, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 1, предл. 2 и чл. 243, ал. 3 НПК е прекратено наказателното производство по ДП № 1641/2019 г. по описа на 03 РУ СДВР, пр. пр. № 32868/2019 г. по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл. 345, ал. 2 НК. Разпоредено е препис от прокурорския акт, ведно с материалите по делото, да се изпратят на началника на ОПП – СДВР с оглед извършване на преценка за административно нарушение на ЗДвП от М. М.. При условията на чл. 36, ал. 2 ЗАНН е издадено и процесното НП за това, че на 27.07.2019 г. около 21:30 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява МПС – А., като при извършената проверка от органите на МВР срещу „Т-маркет“ е установено, че превозното средство е без поставени регистрационни табели и не е регистрирано по надлежен ред – административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС като логични и непротиворечиви доказателства.

Настоящата съдебна инстанция, съобразявайки се с нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и изпълнявайки задължението си да следи служебно за съответствието на съдебния акт с материалния закон, формира извод за незаконосъобразност на оспореното НП.

Съгласно чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП „наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред“, като изискването за регистриране е въведено с разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП. В случая изпълнителното деяние – управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, е съставомерно, освен по смисъла на чл. 6 ЗАНН – административно нарушение, а и по смисъла на чл. 345, ал. 2 НК - престъпление. Съгласно цитираната разпоредба наказанието „лишаване от свобода до една година или с глоба от петстотин до хиляда лева“ се налага и на онзи, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред. За установяване състава на престъплението, по което е и прекратено наказателното производство, са приложени писмени доказателства за образуване на досъдебно производство и извършване на разследване. Видно от същите, няма привлечено към наказателна отговорност лице /обвиняем/, като е извършен разпит на следните лица – И. З. Н., Н. Р. В., И. П. Ж., П. П. А., М. М. М., Р. К. К. и Д. С. К., в качеството им на свидетели. Въпреки това, на основание чл. 36, ал. 2 ЗАНН срещу лицето М. М. е образувано административнонаказателно производство, като е издадено НП, без да е съставен акт за установяване на административно нарушение и без същият да е

предявен на нарушителя. Налице е нарушение на процедурата по налагане на административни наказания.

Съгласно чл. 36, ал. 1 ЗАНН „административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение“. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност и като основен процесуален акт във фазата на установяване на административни нарушения са въведени точно определени изисквания – да се състави акт в писмена форма, съдържащ изрично посочени в чл. 42 ЗАНН реквизити. Със съставянето на АУАН се поставя началото на производството, повдига се и се предявява обвинение на лицето, сочено за извършител, като се посочва в какво се изразява осъщественото от него съставомерно деяние и се гарантира възможността то да организира в пълен обем защитата си чрез подаване на възражения, депозиране доказателства и отправяне на доказателствени искания.

Исключение от чл. 36, ал. 1 ЗАНН е разпоредбата на ал. 2 на същия член, съгласно която „без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган“. В случая, в противоречие с материалния закон, е приложена разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, като се констатира прекратяване на наказателно производство и даване на указание за преценка да се състави или не НП, обективирани в постановление на прокурор от СРП от 04.03.2020 г. Предоставената по силата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН правна възможност на АНО да издадено НП за нарушение, установено въз основа на събрани в хода на прекратеното наказателно производство доказателства, му дава правомощие да извърши обстоен собствен анализ на тези доказателства и да постанови санкционен акт. В случая, че АНО установи наличието на данни за осъществено административно нарушение от лице, различно от това, срещу което се е водило наказателното производство, следва да се укаже на компетентния контролен орган да състави АУАН. Хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН е приложима единствено по отношение на лицето, срещу което се е водило наказателното производство, тъй като само това лице е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защити по тях. За всяко друго лице, независимо дали е участвало в наказателното производство в друго процесуално качество или не, не може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН и да се ангажира административнонаказателната му отговорност за нарушение, с фактите по което се запознава за първи път с издаденото НП. В случая ДП № 1641/2019 г. по описа на ОЗ РУ – СДВР е образувано за престъпление по чл. 345, ал. 2 НК, без по същото да е привлечено конкретно лице в качеството му на обвиняем, а впоследствие с оспореното НП е определен като извършител на административно нарушение разпитаният като свидетел по ДП М. М. М. и на същия е наложено наказание по смисъла на чл. 175, ал. 3, предл. 1 във връзка с чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Изводите за автора на административното нарушение не могат да се извлекат от текста на прекратителното постановление на прокуратурата, тъй като правно недопустимо е така обективизираното становище да замени/измести фазата на съставяне на АУАН. По горните съображения се формира извод, че за ангажиране отговорността на М. е било необходимо издаването на АУАН в сроковете по чл. 34 ЗАНН, което като не е сторено, представлява съществено нарушение на процесуалните правила и е предпоставка за отмяна на НП като незаконосъобразно издадено.

Административнонаказателното производство, макар и образувано в хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, следва да се развие по регламентирания в ЗАНН правила. Едно е тези правила е разписано в разпоредбата на чл. 43, ал. 1 ЗАНН – предявяване на нарушителя на акта, с който му се повдига административнонаказателно обвинение, за да се запознае в какво е обвинен, въз основа на какви доказателства, за да може да организира адекватно защитата си. В случая, предвид чл. 36, ал. 2 ЗАНН, функцията на АУАН се изпълнява от прокурорските актове. Липсата по делото на доказателства за връчването им, конкретно на връчването на постановлението за прекратяване на наказателното производство на М. М. М., сочи на неизпълнение на задължението по чл. 43, ал. 1 ЗАНН, съответно – налице е съществено процесуално нарушение от категорията на съществените. Възпрепятствана е възможността на М. да се запознае със събраните доказателства, удостоверяващи факта на осъществяване на конкретното изпълнително деяние. Едва след запознаването с постановлението на прокурора при СРП може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал.2 ЗАНН и да се пристъпи към издаване на НП без наличието на АУАН.

Недопустимо е нормата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН да се тълкува разширително и спрямо лице, което не е било субект на наказателното преследване и не е имало право и възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е обвинено. Само и единствено в тези случаи може да се образува административнонаказателно производство без съставен АУАН и то при условие, че съставите на наказателната и административнонаказателната отговорност са напълно идентични и съответно отговорното лице е получило препис от прокурорския акт, от който да разбере в какво е обвинено. Неспазването на гаранциите за съответна на обвинението защита е винаги основание за отмяна на НП.

Следва да се допълни, че НП е издадено от лицето Г. В. Б. с посочена длъжност „Началник група“, отдел „Пътна полиция“, компетентен административнонаказателен орган съгласно приложената заповед на Министъра на вътрешните работи от 14.05.2018 г., но некоректно отразена с оглед удостоверението от отдел „Човешки ресурси“ на СДВР, видно от което Б. е назначена на длъжност „началник на 01 група „Административнонаказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към отдел „ПП“ при СДВР.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи не съответстват на действително осъществилата се фактическата обстановка и се констатира, че са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то постановеното съдебно решение и потвърденото с него НП - следва да бъдат отменени.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 27.07.2020 г. по НАХД № 7070/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106-и състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 20-4332-007429 от 14.05.2020г., издадено от Началник група при Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на

вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: